

שְׁלָמִי חֲגִיגָה ע"ע קריאת ס"ת במועדות ריעה

של מוהר"ם ז"ל שיחזר יח"ד ויקרא בקול
 רס וביום השני בלא ברכה לפניו ולא
 לאחריה

בש"ע שקורין בח"ל פי כל הבבלי
 כבר כתבתי לעיל גבי ח"ש

פסח שהשייכות שיש לפ"ז הוא מחוס דכתיב
 בהך פ' והיה אך שמח ואמרו ז"ל לרבות י"ט
 האחרון ולפ"ו נראה פשוט שחם במקום כל
 הנכונטעה וקרא פ' לו או כהב או פסל לך
 או חם כהך חע"פ פי שגמ' ההשלים ובירך וגם
 ואמר קדים לריך לחזור ולקרות כל הבכור
 שהרי אין רמז לש"ע כלל בשאר הכרסיות
 וכמי שלא קרא כלל בחובת היום ופסחחור
 לקרות כל הבכור ג"ל קדי' פסח ב' דקדים
 א' בטעות היה כיון שלא קרא בחובת היום
 כלל ומיהו א"כ לפלות מחדש ה' עולים בכל
 הבכור רבחר שני דוחה למ"ש התוספות ז"ל
 פ' הקורא עומד וכח"ש לעיל וג"ל ט"ס וזחם
 בזכר מהטעות בקריאת המפטי' בס"ב ללע"ד
 דא"כ לחזור לקרות פ' כל הבכור ולא יגמור
 הקריאה במוספין של יום ויולא בזה שהרי
 בזמן התנאים לא היו קוראין כל הבכור כלל
 רק בפ' המוספין וכדמוכח מ.ת. ומוספחא
 דמגילה פ"ג דתני הכי בי"ט הא"ש ל' קורין
 דבר כו' בשני ביום הב' כו' בשמיני וביום
 הרמיני ט"כ ואין להתעק' ולומר דאיידי
 בקריאה ספר ב' חרא דלא רמי לאינך קריא'
 דתני התם ותו דחם אית' אמאי לא אשמועי'
 קריאה ספ' א' באיוו פ' היא זמן אטיקרא
 בזמנא לא היו מוסיאין ס' שני דס' שני הוא
 מתקנת הגאונים ז"ל כנודע אלא מוכרח
 שבזמן התנאים לא היו קורין רק כ' וביום
 השמיני בלבד ואע"פ שאין בה סיטור חמשה
 עולים מסתמא היו קורין ואחורין וקורין פסח
 בח"ה זכ"ג ג"כ ממגיל' דפ' בני העי דמגי
 התם קריאות כל המועדות ואילו י"ט אחורין
 לא קתני בראה ודאי דנכלל במאי דקתני
 מתגי' ובשאר כל ימות החג בקרבנות פסח
 דבשמיני

וביום הג' אינו עולה מן המנין ומ"ש חזן
 מפרי החג היינו בא"י שאין קורין בספיקא
 דיומא ונס בח"ל לענין כל הד' עולים שא"א
 איקראו כולם כל אחד קריאה המחודשת
 אבל במה דאפשר לחר מיהא בזה לא אמרו
 דמעטס זה נראה ודאי שלא אמרו ז"ל שכולם
 יקראו בספיקא דיומא בב' הימים כדרך
 שטושים בא"י שכולם קורין בדבר אחד אלא
 ודאי דא"י שאני דלא אפשר כלל אבל בח"ל
 שיש בקריאתם סיטור ב' עולים דלרי' לעשות
 מאי דאפשר ולחלק הקריאה לב' עולים ולפי
 זה ללע"ד דה"ה ג"כ חם קראו כל הד' עולים
 וביום הג' ולא קראו כלל וביום הב' כיון
 דלפי תקנת רז"ל היה לריך לקרות בספ'י
 דיומא ולקרות הב' עולים מהם כל אחד מה
 שלא קרא חבירו חע"פ שבירך הד' ברכה
 אחרונה אינו עולה מן המנין ולריך לחזור
 ולקרות בברכה לפניו ולאחריה •

ואם אירע

כן בקריאת המפטי'
 בשבת שלא קרא רק
 וביום הג' לחוד לא נתבאר זה בדברי הרב
 מ"א ז"ל דאפשר דבזה יורה הז"ל דא"ל
 ולקרות ולברך כיון דהשתא ידעינן בקביעתא
 דירחא ואפיר יגא במאי דקרא וביום הג'
 או דילמא כיון דעב"פ טבדינן י"ט מאוס
 תנהג אבוגעינו זמברכין כמה ברכו' אקירות
 וזה גדלה זמס חם התפלל של חול בי"ט שני
 ג"ל ולהתפלל שנית כח"ש ה"ה נמי לענין
 קריאת החזרה דחם לא קרא בספ' דיומא
 לא יגא ואע"פ שזה נ"ל יותר נכון מ"מ כיון
 דאש"י היכא שלא קרא רק וביום הב' נפיק
 משומיה דמוהר"ם מלובלין ז"ל שלא יחזור
 לקרות בברכה ויס בהכטרפות סברת הרב"ד
 ז"ל דבספר שני אפי' קרא בענין אח' א"כ
 לחולא חע"פ ש"ז דלא כהלכתא כנז"ל מ"מ
 יעדיגין סניף בהא מילתא כיון דהשתא ידעינן
 בקביעתא דירחא וטוב געשאת בזה הפסרה

תשמישי של חג נמי קורין בקרבנותיו ומ"ט
 בש"ט ש"ט האחרון של חג קורין כל
 הבכור הוא מירידי הש"ס שכך נהגו בזמננו
 דלא כמתני' וברייתא וכמו שאינו המנהג
 צ"ט ראשון של פסח לדינא דמתני' קא
 קרו בשור או כשב ואמר בש"ס האידנא
 בה"ג עלמא למיקרי משך תורא והבא נמי
 שינו מנהג הראשונים לקחת כל הבכור
 להנוחת קריאת העולים כיון שיש בה
 שייכות לשמיני עזרת כח"ט וגם ש"פ הוא
 רגל ושייך למיקרי ביה כל פ' המועדות
 כפסח וסוכות כח"ט המררכי שס וכדאמרן
 לעיל ומעתה כלט"ד ראש בדיעבד טעה וקרא
 בפ' אחרת מניין העולים או שקרא בפ' כל
 הבכור אלא שכחל ש"ס בשבת שמחילין
 מעשר תפסר אם לא קרא עם המשלים אלא
 עד ועשית את החקים האלה ופסק וצריך
 ואמר קדים ועלה המפטיר בספר ב' שקורין
 וביום השמיני ימור הקריאה שס ואין
 להשניח כלל על פרשת כל הבכור כיון
 שהמפטיר קורא וביום השמיני הרי יש כחן
 מניין העולים וקריאת חובת היום לפי דינא
 דמתניתין וברייתא וכמו שכתב הרב ר"מ
 ז"ל א"ח סימן י"ד על כיוצא לזה ביו"ט א'
 של פסח שטעו הכור וקראו בפ' שור או
 כשב וזכרו בחוץ הקריאה ופסק הא"ל
 דלא יגללו הק"ת אלא ימורו הקריאה שס
 כיון דמדינא דמתני' הכי הוי לקרות בשור
 או כשב ע"ש והבא נמי דכוותא כיון שיש
 קריאת חובת היום לדינא דמתני' וברייתא
 וג"כ כיוצא מנין העולים וכח"ט
 גבי חג הסוכות ע"ש ולפי מ"ס
 לעיל נמי דכיו"ט א' של פסח אם הראהו
 הש"כ לפולה בפ' א' או כשב וע"ז בדרך
 הקורא יקרא שס ולא יגללו הק"ת ע"ש
 ב"ל ג"כ שגם כאן אם עלה המפסי' וצריך
 ע"ל לקרות וביום ה' יקרא שס כהמוכסין
 לבד ויכרך אבל כל עור דגלל בדרך המפטיר

ברכה ראשונה אפ"ס שכבר נללו הספר
 ראשון וכבר פתחו ג"כ הספרי' ויניחו אחיו
 ויחזרו הספרי' לתיבה ויקראו עולה אחר
 פ"ל הבכור שהוא מכה ותיקין מהש"ס בופיה
 ואח"ך יטלה המפסי' בשפ"ב ואם היה
 הטעות שבמקום כל הבכור קראו פ' וזאת
 הברכה ג"ל שח"ס גמר הפ' עם המשלים
 וצריך ברכה אחרונה א"ל לקחת כל הבכור
 שהרי כתב כח"ט ה"ל סימן תרס"ח וז"ל יס
 מקומות שנוהגין לקרות גם בש"ע וזאת
 הברכה וכתב הר"ר מטרנאני בח"ב סימן
 קכ"ט שאין למונעס ממנהגם וזאת כו"ט ש'
 גם הר"ש בן עזרה ז"ל הובא בש"ת כל"ה
 סימן ו' חור שס דלמה אין עושין כן לכתחילה
 דיותר טוב היה לקרות בש"ט בח"ל כמו
 בני א"י בפ' וזאת הברכה ע"ש ולע"ד אפשר
 הטעם לפי מ"ס הר"ן ז"ל בש"פ בני העיר
 בטעם קריאת וזאת הברכה לפי שהוא
 מוקף כל המועדות חותמין בברכ' משה רבינו
 שבירך את ישראל ע"כ ולכן מניחין חתימת
 הברכ' ב"ס ב' שהוא סוף כל המועדו' לדידהו
 ועיין מ"ס הרב"י הי"ו זק"א ש"ב ומיהו
 מוהר"ש ז"ל הנז' שס יבב להקיריתו בפיר
 דכחם דבני פרסיות כל פסח תיקנו ז"ל
 לקרות על סדר שכתובות בתורה כך כרך
 צהב ולכן ביו"ט א' קרינן בשו"א כשב ואח"ך
 בח"ה בפ' הקרבנות בש"פ כינסו שהיא
 מ' וחרת ואח"ך בפ' כל הבכור שהיא מאוחרת
 יותר ואח"ך וזאת הברכה שהיא מאוחרת
 מכלן וה' כח"ה ז"ל סימן ז' שס שבהו לכפס
 זה וכתב ע"ד שהוא פתוק מדבש ע"ש

והנה גבי פרסיות של פסח כת' מהרי"ק ש'
 ז"ל בהגהותיו סימן ת"ן שח"ס
 טעה ביניה אפ"ס בלא קראו פסח' שהן
 כתובות בתורה יבא פ"ס וא"כ ה"ה גבי
 הבא שח"ס טעה ושיגה והקדים וזאת הברכה
 ביום ה' יבא אף למ"ס ב' כח"ה ז"ל שס
 פני

עור ע"ע"ס אחר דמה שאין קורין ביום א' וזאת הברכה היינו כדי שלא ילטרנו אחר אגיוס וההתחלה להפסיק ביום ב' בפרשת כל הבכור"ע"ס מ"מ נראה פשוט דזה אינו אלא להתחילה אבל בדיעבד אם סיבה יבא כיון שכבר גמר הקריאה בזאת הברכה ובירך המלאים ברכה אחרונה אבל כל עוד שלא בירך נראה דיגלול הס"ת ויקרא פ' כל הבכור' כ"ד' שלא תתבעל קריאת פ' כל הבכור' לפי מה שנראה מדברי מוהר"ם והכנ"ה ז"ל שם שגם לאחר הורא וזאת הברכה ע"ס

בש"ת

מאד דאע"ג דק"ל דבפ' המועדות אם דינא פסוק אחד ולא קראו אינו חוזר כמ"ס מרן ז"ל סימן קל"ז היינו בשאר המועדות מטעם לפי שכבר קראו הפרשיות בשמואלהן אבל בש"ת לא איך האי טעמ' ולכן דינו ככל שבתות דאפילו אחר שהחזיר את התורה ואפילו הפטילה והתפלל מוס' חזיר זקורא פסוק המיוג הוא וב' עמו ומ"מ אם הרילוג היה בריש הפ' באותם הפסוקים שכבר קראו אותם במנחה של שבת שעברה ובכ' זה עיין בש' מאמר מרדכי סימן קל"ז סק"ב שגם צפיק בזה בכל שבתות השנה והעלה דאף הבא להחמיר ולהחמיר לו לברך כלל שבגידון זה ראוי לחוש לברכה לבטלה ע"ס וא"כ ה"ה כאן

בסדר

קריאת העולים כתב הרד"א ז"ל שקורא עם הר' עד ואתה על במותימו תדרוך וחזור וקורא עם החמישי שהוא המשיים מתחילת וזאת הברכה עד לעיני כל ישראל ע"כ וכ"כ בש' תיקון ישאכר ד"ע שכן נהנו בהרבה מקומות ע"פ הרד"א ז"ל לחזו' עם האחרון מהראש כל' ע"ס ולא ראיתי בדברי המפרשים טעם לחזור זה מהראש ואפשר שהוא לפי מ"ס הר"ן ז"ל בטע' קריאת פ' זאת הברכה כהיום הזה לפי שהוא סוף

כל המועדות חותמין בברכת משה רבינו שציר' את ישראל א"כ ראוי לחתן שזכ' לסיים התורה שיקרא בברכו' הנו' והנה נראה מדברי הרד"א הנו' להדיח שהחתן מסיים הוא העולם החמישי שהוא מכלל העולים של חובת היום וכ"כ בש' תיקון ישאכ' ע"ס ועיין ג"כ להר"ם ב"ש ז"ל סימן תל"א וראיתי להרב כנ"ה ז"ל סימן תרס"ט שכתב וז"ל סדר הקריאה כך הוא קורין וזאת הברכה עד על במותימו תדרוך החמשה שהן חובת היום כו' ואח"ך קורין לחתן תורה שהוא המסיים כו' ע"ס ואיני יודע מה זה הצורך לקרות ה' עולים שהן חובת היום קודם החתן דכיון שלא נגמר הסדר והחתן הוא הגומר הסדר הרי הוא מכלל החמשה עולים של חובת היום ודאי והחמישי בעלה מקודם הוא מכלל הנוספין וא"כ למה כ"כ שיעלו חמשה קודם הון מהנוספים ומהתימא שלא הזכיר הו"ל שם להרד"א והר"ב תיקון ישאכ' ז"ל כנזכ' שוב ראיתי מ"ס הו"ל בשכנ"ה ג' סי' רפ"ב שראוי לש"כ להזהר עלמו שלא לחזור ולקרות מה שכבר קרא אלא אחר אשר כבר קראו ז' עולים לפחות כ"א פסוקים שהוא חיוב הקריאה ואח"ך אם יראה שאין הסד' מזפיק לכל העולים יקרא מה שכבר קרא לאחר ע"כ

ועפ"י' אפשר שהוא מ"ס כאן דכיון דביום זה עולים הרבה עולים לכבוד התורה משו"ה כתב שתחילה יקראו חמשה עולים תחילה כל אחר קריאה מחודשת ואח"ך יעלו הנוספים לקרות כל אחד במה שקרא חבירו אלא דאכתי קשה לפי מ"ס שור"ה ז"ל שם בשינוי וז"ל מה שנוהגים קצת ש"ל דאף ע"פ שיש בסד' כדי לקרות לכל המלאים ג' פסוקים אינן משנין הפסוקות של ז' עולים וחוזרין וקוראין ביסקא אחת לכמה אנשים לא יפה הם עושים דכיון דאפשר לכתוב כל הספרות מה להם להכבד עתה באימור לפי

שלמי חגיגה

ש"ט קריאת ס"ת במעלות

לפי דעת המדכא דהלכ' הנפון שהס"ב יקרא
פ"פ לכל עולה ראש כל זאת לא יספיקו
לעולים ואז יחדו לקרות מה שכבר קראו
ט"כ יוא"כ הכא צמי הול"ל דער יעל במחיתו
תדרוך הא חיכא שיעו' ו'עולים ויה"ל לקרות
תחילה ו'עולים ע"כ ואח"ך הנוספים ואפילו
לפי מנהגינו שקורין סד' ובגאונותו שהקים
ואח"ך עולים וחוזרים וקוראים ולאשר אמר
אבותי אשר לעלות ו' עולים כל אחד בזה
אלא קרא חבירו ואח"ך הנוספים לחזור
ולקרות ולכן נלע"ר הנכון לנהוג כן וזמ"ס
בכנ"הג היח משנה ראשונה ומ"ס בש"יירי זו
משנה אחרונה היא עיק' ולע"ר לנהוג כן
שלעולם יעלו תחלה ו' עולים ועד ובגאונות
שחקים ואח"ך שאר העולים בחוזרים ולאשר
אמר ואח"ך עולה הסמוך וקורא מעונה עד
תדרוך ואחר כך המשלים שהוא חתן מסיים
כתב הד"ב תיקון ישכ"ר ו' ומנהג
פשוט שמטלין לס"ת ד"ה ילדים

בפעם א' ואחר ימכרך למל"ך שמו שומדים
והכל משם שמחת התורה וכן ראיתי בטעו
בירושלם ע"ה ה' מוב"בא בפגי מורי ה"ה
מהדלכ"ח ז"ל איש יושלם עכ"ל זהב"ל דבריו
הר"ב כנ"הג ז"ל סימן רפ"ב ע"ס מהמע
מזה דאפילו הילדים דכים כבר שית כבר
בפעם כמ"ס שם לא התירו רק בברכה אחת
לכולן וכ"ס לגי' לים שלא יברסו כל א' לעצמו
אע"פ שהס"ב הוא הקורא הליכא משום מרי
קלי לא משתמע' ע"ן היא סברת ה' מנ"א
ז"ל סימן מדס"ט וע"ין להרב"י ה"ו שם
שעמד ע"ד הס"א וסלפל בלשון הירושלמי
שהביא הס"א ולא זכר הר דברי התיקון
ישכ"ר צ"ס הרלב"ח ונהג"ה שהביאו בסזס
דבריהם דקיימי בשיטת המ"א ז"ל

כתב בכנ"הג סימן תרס"ט וז"ל
אחר שקורין וזאת בברכה אין
לומ' קיי' עד אחר שיקרא חתן המתחיל
בג' בדאשית הדרכ'ו בשם הרוקח ע"ב ויש

לגמנס' יאחזי"לא הזכ"כ ג"כ מחז"ל
בימה יוסף סימן דפ"ב צ"ב הרד"א חסס
גאון ז"ל שם ויהר"ד אבודרהם בשם גאון
וביום אחרון של רג שמוליאין ג' ספרים
אע"פ שקורין בראשון יותר משבעה ח"א
קריה עד אשר ס'ב' שלא לחלק צימים שיש ב'
ספרים בין זה לזה ועוד דכיון דטעמא
דקרינן פ' בראשית הוא צדי שלא ליתן פ"פ
לשטן לומ' סיימו זאת התורה ואינם חסידים
לקרות עוד ואין להפסיק ביניהם ע"כ ע"ס
ומי"א ראיתי בפי' התשב"ץ ח"צ סימן ס"ך סב'
ז"ל וכן ביום שמחת התורה נהגנו לקרות
פ' בראשית כו' וקורא אותה הו' גם אותה
קריאה לריכה קריה צבכל אחר מנ' ספרים
שמהליאים באותו יום אומרים קריה כו' ע"ס
וכ"כ הרשב"ש ז"ל סימן תר"ז ע"ס וכ"כ עוד
שם סימן ימ"א שכתב וז"ל מנהגנו אנהגו
הוא שקורין בראשון בפיוזאת הברכה ה'
כהפסוק היום ומפסיק בקריה נבפ' בראשית
אחר ומפסיק זאח"ך קורין בפ' המושפין
ואחר קריה ע"כ ע"ס ומנהגנו כמ"ס הרד"א
בשם גאון ויהרד"ב בשם הרוקח ומיהו בראה
לע"ד ראב"ה יאס איהטשטעה הס"ב ואחר
קרי' אין בוטריין בו שיפסיק הקרי' כיון דהא
איכ' ס' הרשב"ש לא ממחין אופו שיגמול' ולא
יפסיק הקריה ועובין אחריו אע"ן לא דאח"ך
מלמד'ן אותו שאין המנהג כן
ד"ר נב"ה בקריאת בסל' בראשית כבר

עודע שקריאה זו אינה מן
הדין רק מנהגא בעלמא נהגנו כן וז'
טעמים נאמרו בזה הא' שלא יקטרג השטן
לומר כבר סיימו אותה ואינם תולים לקרות
עוד או הפעם כמו שוביטו בצימא כך נזכה
בהתחלתה ב"כ בפסך הרד"א ז"ל ובספר
תיקון ישכ"ר העפיק כמו שזכרנו בתחילתה
כן נזכה בצימא ועוד כתב טעם אחר לזכר
והוא מה שאז"ל תורה תחילת לעוף בסופה
סופה נעוץ בתחילתה כאלהבת קשורה
בגמלת

שְׁלֵמִי הַגִּיטָה ט"ט קריאת ס'ת במערכות רפ

בנהלת ע"ש ולכל העממי'הס' פשוט בלא יס
 פורך לקרות כ"כ עד סוף זיכולו אלא שנהנו
 כך כיון שהחילו במעשה בראשית לגמור
 כולו ולכן אין ספק שאם לא קרא רק סדר
 עם אלוספק ופירק די בזכ ואין שום קפידא
 ידבר

ויש לברר היכא שנחלל פיסול בס"ת
 בכ' בראשית חי בריק להגליח
 אחר להקרי בכשרות או לא כיון שקריאה
 ו אינה חובה כבאר קריאות היום שאינה
 לא סדר היום ולא עפ"י מאורע היום אלא
 מנהג בעלמא מטעמים הנז' והנה נוהג
 הוראתו של ה'כ"הג ז"ל גבי שבת בס'רפ"ב
 דאס נחלל טעו'בס"ת בעולה השניעי אחר
 שקרא ג"פ בהכסר שא"כ להגבי אחר שכבר
 נחלל חיוב הקריאה בכ"א פסוקי וגם חשב
 מנין ז' טעולים ושאר הקריאה אינו אלא
 מנהגא דא"כ כ"ש הכא שחיוב הקריאה אינו
 אלא בס' וזאת הברכה וסבר בגמ' בהכסר
 וגם כבר עלו כל חיוב מנין הטעמים צבירכו
 שמי' לפניהם ולאחריהם. הן אמת דבעיקר
 הארזת הפנ"הג ז"ל רבים לנחמיה דכח"ס"ה'
 מא"א ז"ל סימן קת"ג סק"ד שכתב דפסוק
 דבריק לקרות כל הסדר דאע"פ דהם מקומות
 גבוהני להגלי' הסירה בפסול אחר מ"מ קורין
 אות' בשבת הבא'א' כ"עכ"פ מחוייב לקרותם
 וכ"מ ממ"ש זיקל"ו ג"כ דא' זירילנ פסוק א'
 חוזר ע"כ ע"ש זכ"ל הרב תורת חסד סימן
 דג"ו והפ"א ח"א סימן ת"ג והג"ור בצפ"ן
 בזלך קיזן י' להפ"ח טושן ח"א כלל ב'סי'
 ג'והב"ח גימ רפ"ב גיכיואח לזה כתבו שאר
 האחר נים. ז"ל מ"ש הרואה יראה דעיקר
 סע' גיהו וכל הגי רבונ' ד' חלקי' על הכ"הג
 ז"ל הוא דא' גיהו ז"ל חשבי לכל ס'ר הסדרה
 צולה לעיקר חיוב הקריאה דמס"ה אס דולג
 פ.זוק אחז כ"ל ולקרותו אפי' אס אותו פסוק
 שזילג הוה לאחר שקרא הו' הרבה יע"ש
 בבריקס וא"כ בקריאת פ' בראשית בשמחה

תורה לא איך האי טעמא כלל דחסי' בכל
 שאר פרשיות המעשרות שנים חקנת דז"ל אס
 דילג מהם אינו חוזר כ"ש פ' בראשית בלא
 הוזכר בש"ס כלל ואינו אלא מנהג בנהג
 העולם מטעמים המ' וכיון שכן אס נחלל
 טעות בהך פרשה גר' דכ"ע מדר בזה דח"כ
 להוכיח אחר מאחר שכ"כ נחלל מנין הטעמים
 וסדר חיוב הקריאה בפ' וזאת הברכה ואפילו
 למכרת הדב ב"ד ז"ל סימן ג"ס שחלק על
 הכ"הג ז"ל מטעם הברכה אדרונה ע"ש
 דהיינו הברכה אדרונה של העולה אחרון
 אחוה מהנין הטעמים אבל הכא שכבר נחלל
 הקריאה נל' וזאת הברכה יתס כל מנין
 הטעמים צבירכו לכניהם ולאחריהם בכנן
 חי' לא קבדינן על בדמיו האחרונה של הקורא
 בס' בראשית

דגס הלום הראיתי להר"ב יד אהרן
 ז"ל סימן רפ"ב שהביא חכ"י
 הר"ב כה"ג שכתב ז"ל אס כתבתי לאידכל
 שמחלל טעות אחר שקראו ז' גברי כ"א
 פסוקים באין מורידין ס"ת היינו בשבת
 דעלמא אבל בשבת גר"ח וחמקה יאז ארבע
 פרשיות שבת חיוב היום בקריאת אותם
 הפרשיות מה יחשיבו חלה גברי בס' הח'
 כיון שערין לא נחלל חובת היום שהוא ד"ח
 א חמקה או מד פרשיות כולעד אע"פ שקרא
 ז' גברי וקראו כ"א פסוקים כיון שערין
 חסר חובת היום קורין בלאר ע"ש וא"כ
 י"ל הכא דמי דערין יס לנו לקהות בס' גמי
 במוסף היום כל שנחלל פיסול קווס זה
 גריך להוכיח אחר מיהו הרואה יראה בס'
 י"א שס קול והוכהו גמס שכתב מחס מהר"ם
 הלוי ז"ל שהא' ע"ד הכ"הג שאל"פ שערין
 לא נחלל חובת היום מ"מ כבר נחלל חובת
 כס הראשון במה שקרא ז' גברי כ"א פסוקים
 ולמה לא יסלמו פו כל הזור ע"כ ע"ש הרי
 לפי סברא זו אין חילוק כלל בין יס' גמי
 או לא ובאמת שסברא זו גיראת ישרה
 נכונה

שלמי חגיגה

ט"ט קריאת ס"ת במועדות

וזכונה מאד גם הרב ז"ל סימן ח"ן ס"ל
 הכי בפשיטות ואדרבא כתב שם דטפי עליף
 לפאוק בהוראת הכנ"ה בשבת שיש ספר ב'
 משבת דעלמא שאפי' שרבי עירו לא הסכימו
 בהורא' הכנ"ה לא בחלקו אלא בשבת שאין
 בו ס"ב למפטיר אבל כשיש ס"ב שקורא בו
 המפטיר ירדו שלא יוליאו ס"ת אחר ט"ט
 עור ראיתי למהרח"א נר"ו בס' מ"ב סימן
 דפ"ב הביא לנו בשם רב אחר האח' המיוחד
 שכתב שאעיקרא אין דבר הכנ"ה ז"ל
 בדברים שכתב הנז' אמורים אלא בשב"ר"ח
 וחנניה דקרו שיתא בראשון נסדר היום
 והשביעי בשני של ר"ח ויקר מקרה שנמלא
 טעות בקריאת ה' פאל ר"ח וסבור מינה
 דכיון שקרא ה' ג"פ אין מוליאין ס"ת אחר
 וע"כ בא דבריו של הכנ"ה דהוא כ' בשבת
 דעלמא לא כן כשהשביעי קורא בקריאה של
 חיוב של ר"ח כו' אבל בשנמלא טעות בקריאת
 ה' ב'פ' השבוע אף שהיא ר"ח ומוליאין ס"ב
 אין להוליא ס"ת אחר להשלים פ' השבוע
 כיון שקרא ג"פ בהכשר ובזה מולל אותו
 לריק הכנ"ה מפקפוקי הרב מוהר"ם הלוי
 הנז' עכ"ל ולפי"ז בכ"ד שנמלא טעות
 בקריאת בראשית שאינה חובה כלל אלא
 מנהג העולם אין להוליא ס"ת אחר לכ"ע
 דאף החולקים על הכנ"ה היינו דוקא
 בקריאת פ' השבוע בשבת דעלמא דאיכ' חיובא
 לדירה למיקרי כל הגד' כולו משא"כ קריאת
 בראשית כהיום הזה כמ"ש

איברא שהרב מוהר"א נר"ו שם לא ניחא
 ליה בהך פירושא שכתב ה' הנז'
 והקשה ע"ד ובבן בתקפה מאד ג"כ ע"ד ה'
 כנ"ה ט"ב מיהו מסיק וכתב וז"ל והגם
 דלגרי' קשים מ"מ מאחר דאעיקרא דדיגא
 הוראת הכנ"ה בשנמלא טעות בקריאת ה'
 מלכים מריינים וילאו עליו טוררין ודחו
 דבריו ובהתה עיירות המנהג להכך א"כ
 בעיר דנהוג בהוראת ה' ל' מתני' ל' דנהגו

כך במילתא בפשיטא לן דכך היה מורה וגא
 הרב הנז' אבל במיד' דאיכא מפיקא אס' גם
 הרב מורה כגון שיש ספר שני כו' והגם
 דדבריו קשים איתלן למעבד בחולקים שהם
 רבים ונכבדים כו' ע"ש ב' הרי שגוראה דעתו
 דעת עליון שאין סברא לחלק בזה בין יש
 ס"ב או לא וכדעת מוהר"ם הלוי ז"ל ואדרבא
 משפקא ליה מילתא אס' גם הכנ"ה מורה
 בזה ואס' אמת היה הדבר הזה שילא מפיו
 חילוק הנז' ולא נראה כמאוננו למ' דפשיטא ס"ב
 יוליאו ס"ת אחר אלא מטעם דאעיקרא
 בעיקר דינו רבו עליה רבים ונכבדים אלא
 מעתה ב' בראשית שכבר אמרנו דלכ"ע
 קריאה זו אינה חיונית כשאר הקריא' של
 שבת בכל סדר פ' השבוע ולכן מלך קריאת
 פ' בראשית עלמה אין הדין מחייב להוליא ס"ת
 אחר. אס' כן אין לנו לחייב מחמת הספר שני
ואפשר לי לומר"כ דגם הכנ"ה ז"ל

לא אמרה אלא גבי קריאת
 שבת בפרא' השבוע דאע"ג דסוב' ה' דהיותר
 מכ"א פסוקים אינו. אלא מנהגא היינו ודאי
 לומר דאס' לא קרא אלא כ"א פסוקים ג"פ
 לכל אחר יבא י"ח ג' לכן אין ראוי להוריד ס"ת
 ולהוליא אחר בשב"ל התוספת שהוא מוסיף
 מיהו בפשיטא ודאי דס"ל להז"ל דאע"ג דאין
 חיוב לקרות יותר מנ"פ לכל אחד מ"מ אחד
 המרב' ומוסיף ומאריך בקריאה אין ספק
 דכל אותו התוספת והריבוי שהוא קורא
 בכלל הכל בכלל עיקר המכו' עמ' של חיוב
 הקריא' וכל הקריא' כז' העיקר והתוספת
 הכל נהשב מעיקר וחלק המזנה ממנו והכל
 חדא מכו' היא ולכן ס"ל להז"ל דכאס' דכל עוד
 שלא עלה ה' לקרות אט"פ שקראו קודם רוב
 הפיות' מראי מהחיו' אבתי כיון לאלגנ' חיוב
 מנין העולי' אס' נמל' טטו' אט"פ שהו' בהוספ'
 מן השיעור לריק להוליא אחר ואפילו אס'
 בדיעבד לא הוליאו אחר וקראו בכיסוף ושוב
 כשעלה ה' הגליאו. אחר לקריאתו אפילו

לא ד

שְׁלֹמִי חֲגִיגָה עַל קְרִיאַת סֵ"ת בַּמוֹעֲדוֹת רַפָּא

לא עשו ולא כלום ואין ספק שצריך לקנות
 פעם אחרת מה שקרא השם בפיסול אע"פ
 שהיה במוספת מן השיעור לפי שכל עור שלא
 קרא השביעי כל אותו התוספת נחש' מגוף
 חיוב העיקרי כאלו הוא עדיין בתוך הכ"א
 פ'הנ"ל כשיש ס"ב דכל עור שלא נשלסחיוב
 הקריאה לגמרי אע"פ שנשלס חובת הספר
 הראשון ומנין העולים אכתי כיון שלא נשלס
 חיוב הקריאה נחשבת כל הקריאה בכללות
 בספר אובספר ב'כאלו חדר קריאה היא
 ממש וכל אותו התוספת ינתר מהכ"א פסוקים
 שקורא בספר א' הכל נחשב מגוף חיוב
 העיקרי ממש ובזה מוכל אותו לדיק הרב
 בנ"הג"ז"ל תפקדוקי מוהר"ש הלני ז"ל ומהג
 כל זה הוא דוקא כשהוא תוספת הקריאה
 שמוסיף בספר הראשון הית'לשם בוגת מלות
 חיוב קריאת היום בא'ת'נאע"פ שהיה די לג
 בפחות מזה מ"ח אחד המרבה ומוסיף ללדקה
 יחשב לו והכל נחשב מגוף המלכה עצמה
 ממש אבל בשכבר נשלמה הקריא' בספר
 הראשון העיקר והתוספת ושם חוזר וקורא
 בספר אחר לאינו תכליתאחר לא לשם מלות
 חיוב קריאת היום כגון קריאת פ'בראשית
 בא"ת שאין הבונה להרבות בעיקר חגיגה
 של מלות קריאת היום רק לתכלית אחר
 לבעל המועדיין שלא יקטרג השטן או
 להתפלל כשם שזכינו בו'כגון דא'אזאי מילתא
 אחריתי היא ואינה נכללת ונחשבת קריאה
 זו בכלל עיקר וחלק המלכו'עלמה של חיוב
 קריא'היום ולכן אם נמלא טעות בזו הקרי'
 כיון שאינו לא הנהג' אין להוסי' ס"ת אחר
 אע"פ שעדיין לא השל' חיוב הקריאה בש"ב
 ואי אומר דאפשר שלא כ'הרב
 בנ"הג"ז"ל דמה יושיענו מאה גברי
 בספר הראשון כיון שעדיין לא נשלס חובת
 היום בא"ב אלא דוקא בגוגא דנקט שהוא
 נשבת ור"ח או חנוכה או ד'פרשיות דמן הדין
 צריך להנחיל ס"ב על קריאת אלו אבל

קריאת המוספין נס"ב אינו מן הדין אלא
 מתקנת רב עמרם כנודע וכיון שכן י"ל
 שפיר גבי ס"ת כיון שכבר נשלס מן הדין
 חובת היום בקריאת ס"א אם נמלא טעות
 בפ'בראשית אין להנחיל אחר כיון שאינו לא
 מנהגא וכ"מ קלת ממ"ש בשיירי דמ"ש בס'
 מ"ע דאם נמלא טעות אפילו בסוף הפרשה
 מוליחין ס"ת אחר אפשר לדחות כו' או
 בפרשת י"ט וס"ה גר"ח ור' פרשית שצריך
 לקרות כל הסדר כו'ועוד כתב ע"ד הרשב"ן
 וז"ל וכל שלא קרא כשיעור שתיקנו חכמים
 אין כאן קריאה ולפי"ז דוקא בשבת כו'אבל
 בי"ט וס"ה גר"ח ור"פ צריך להנחיל ס"ת
 אחר ע"כ משמע דטעם זה שצריך לקרות
 כל הסדר הולך לכל האמור גם על י"ט
 ואילו לדבריו בכ"י הנו' לא היה צריך לזה
 בי"ט דת"ל דאפילו בשבת דינא הכי כשיש
 ס"ב ה"ב בי"ט יש ס"ב אלא דשגיח ס"ב של
 י"ט דלא הוי מדינא הן אחת שלכאורה היה
 צ"ל דאע"פ דבזמן הש"ס לא היו מוליחין
 ס"ב ברגלים בשמחה תורה אי אפשר שלא
 היו מוליחין ס"ב לקרות בחובת היום שהוא
 ביום שמיני עשרת כל דבפ'נואת הברכה אין
 מזכיר בה כלל מהלכות עשרת וכיון דמתקנת
 הנביאי' סייבין אמו לקרות בהלכות היום
 כמו שלמדנו כן מרמז וידבר משה את
 מועדי ה'מלותן שיהיו קננין כל אחד ואחד
 בזמנו ותניא משה תיקן כו'הלכות פסח
 בפסח והלכות עשרת בפסח והלכות חג
 בחג וכך היו נוהגין בזמן התנאים לקרות
 בח'עשרת בפ' וביום השמיני עשרת כמו
 שהוכחתי כן לעיל מהמתני' ומן המוספתא
 נמוכרם לפי"ז שבזמן התנאים לא היו קורין
 כלל לא כל הבכור ולא נואת הברכה כיון
 שלא היו מוליחין רק ספ'א'בלגר כדי לקרות
 ביום הש"ע שהוא בחובת היום וכרשה וואת
 הברכה תסתחא היו מכ חין לקרנות בשבת
 הבאה או דהיו טהנין במערבא דמסקי

אורייתא ח

שרמי חגיגה

ע"ט קריאת ס"ת במוטות

אורייתא צלת שמי א"כ א"ך אמרו בש"ס
י"ט אחרון של חג קורין כל הבכור למחר
קורין וזאת הברכה דקס' בשלמא כל הבכור
תינה שיש בה רמז לח' עשרת מדכתיב זהו
אך שמה לרבות י"ט האחרון ונפיל בזה ידי
חבת קריאת הלכות ענינו של יוס אהל
הקריאה למחר בפ' וזאת הברכה מאי איכא
למימ' וא"ע"ג דפתב כר"ן ז"ל דמה שקורין וזאת
הברכה לפי שהוא סוף כל המוטות חותמין
בברכת פשה רבינו שבירך את ישראל ע"כ
וגם הר"א ז"ל כתב ח"ל דהטעם לפ"ו ע"ש
שאלמה המלך בירך את ישראל בשמיני של
חג אגא' ויברך את כל קהל ישראל וגומר
לכך קורין בתשעים שמיני הברכה שבירך
משה את ישראל עכ"ל מ"ח הרוא' יראה וזין
יבין שאין זה משפיק לבטל תקנת הגבאים
לקרות בחובת היום מפני הטעמים הנז'
ואפילו גאמר שיצפיקו הטעמים הנז' לגבי
י"ט שני שאינו אלא סמך וכבר קראו אתהוול
בחובת היום ממשה מה תאמר לבני א"י
שאין טושין אלא יום אחד וקורין בו וזאת
הברכה' ואם גאמר דעכשיו דקרינן בס"ב
מתקנת רב עמרם גפסל' התבג' ממה שהיה
מקום בזמן כ"ס דהשתא דכבר נפקעין
י"ח קריאת חובת היום במאי דקרינן בס"ב
מתקנת רב עמרם א"כ שפיר קרינן ג"כ בא"י
וזאת הברכה בס"א מהטעמים הנז' אכל בזמן
כ"ס אלא הו' מוכיאים ס"ב א"כ כי קאמר
למחר קורין וזאת הברכה' היינו מקא' בפ"ל
שהקלו בקריאת חובת היום ביום שני כמ"ס
אכל בא"י קורין כל הבכור ופ' וזאת הברכה
בזמן קורין אז בשבת שאחר החג מ"ח זה
באמת בראה דוחק גי'ול בעיני לומר דנשתנו
המגפנים כנז' וגם שבזמן התלמוד היו
מחלקין א"י מח"ל בכל השבתו דבה"ל מתחילין
בראשית בשבת ראשון שאחר יומי ונא"י
בשבת שני או שמענהם דמסקי אורייתא בתלת
לגיונותם וזה היה בראה שגם בזמן כ"ס

היו מוכיאים ס"ב אלא שקשה ע"ר התוספות
ז"ל פ' בני העי' ד"ל ע"ב בר"ה ושאר ימות שכי'
ז"ל דהא שאנו מעמידין ס"ת שני במוטות
וקורין בקרבנו' היום לא מלינו סמך בתלמוד
אך בס"ב עמרם יאנו כו' ע"ש וכ"כ הר"ן
ומרדכי ז"ל גם ולפי האמו' הרי מלינו סמך
בתלמוד שכן מוכיאים ס"ב בי"ט האחרון של
חג לפי מ"ס דקורין וזאת הברכה' כמ"ס וטלה
בדעתי לידחק בזה שאין כונתם ז"ל אלא על
פל המוטות כולם תוך מח' עזרת מהטעם
האמור אלא שמלבד שזה הוא דוחק גדול מאד
גם מדברי הרא"ש ז"ל שם בראה להדיא שגם
בח' עשרת לא היו מוכיאים ס"ב ע"ש וא"כ
יש למנס' בזה כאמו' וא"ך שיהיה הדרן
למאי דאתאן כיון שדעת הראשונים ז"ל
דקריאת ס"ב בכל המוטות אינו מדינא כלל
רק מתקנת הגבאים ז"ל שתקבו לקרוב' בקרבני'
היום ולא היתה הכונה בו הקריאה של ס"ב
לעכווי ולהרבות במכוס המוטלת עלינו
לקרות בחובת היום כנלמד אפסוק וידבר
משה את מועדי כו' דמכזה מוכר נגמרה
ונשלמא שפיר בקריאת ס"א ו'ס' בו די
והותר והקריאה בס"ב אין לה שייכות כלל
לענין קריאת ס"א שהקריאה בס"א הוא
ל'קיים מצות חוב' קריאה בענינו של יוס
גה"ס"ב לא בא לתכלית זו כלל רק מילתא
אחריתי היא שהוא בא לעגמת נפש כי אנן
בידין שבענו ומיני חרב ב"המק ואין אנו
יכולין להקריב קרבן ולא כהן שיכפר בעדנו
וכבר הבטיחנו האל ית' ואמר לאברהם
אבינו ע"ה דבזמן שאין ב"המק קיים יהיו
ישראל קורין בסדר קרנות ומעלה אבי
עליהם כאילו הקריבוס לפני ומחל אבי ע"כ
עונותיהם ומכ"ה כתבו התוספות ז"ל פרק
הקורא גומר דכ"ב ע"א ד"ה כוון נא"ל
שעולם אין קורין בש"ת ב' בקרנות אלא
באותן שבאין לכפרה כו' שקורין בהן בי"ט
ומהני לישראל' כאילו הקריבוס אהל קרבת
שבת